

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-ut. 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét élelő minden közlemény és levelezés.

B lyegtelen levelet nem fogadunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyedévre 1 frt
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, János-utca 35. illetve Kispást-tér 4. sz. alatt
R Vozáry Gyula tanárnál. — Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor terfoglata 6 kr.
Bélyegdij minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala Rimaszombat János-utca Ozikora-fele házában, nem különben minden hazai postahivatal. Az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Nemzeti gyász.

Fekete gyászba öltözve kesereg Hunnia a rozsnói ravatal körül: a magyar hazafiúi erények összeségét, a magyar nemzeti aspirációk egyik leghivatottabb és leghívebb apostolatát siratva a tisztai ág. ev. egyházkerület dicsőült püspökében: Czékus Istvánban.

Egy félszázadnyi munkás, esüggedetlen küzdelemben megedzett és megizmosodott férfiúi erő, egy szeplőtelen jellem kristály tiszta fénye, de legfőképpen egy kétségbevonhatatlan példányképe a magyar haza és nemzet önzetlen, rajongó imádatának: ezek azok a kinecek, miket a boldogult püspökben elvesztettünk. A felekezeties ellentétek s különösen a közelség érzése egyrészt csökkenthetik, másrészt túlozhatják ezen férfiú történelmi méltánylását még most, midőn apostoli alakja a maga egész valójában áll emlékeztünk tekintete előtt, de mi, kiket az ő megítélésében egyéni hajlamokon messze tuemelkedő azon általános szempontok vezérelnek, melyek a valódi közérdek elfogulatlan támogatásánál ki nem kerülhetők: tisztelettel hajtjuk meg az igazság lobogóját ezen dicső pap ravatala előtt, midőn büszkeségünknel, hogy mienk volt, csak azon fájdalomunk nagyobb, hogy elvesztettük!

Nehéz göröngyeivel sötét hant borult e férfiú testi alakja fölé; a mi az enyészet tulajdona ez alakból, az átadatott a földnek, de e föld felett milliók érzése, gondolata, vágya és reménye viszszerírja őt azon eszmékkel, miket e nemes fő alkotott s a hazafiúi fájdalom ezen impozans könytengerére a sir fagyos göröngye is fölenged és lágy, szelid biztatással dobogja fel a koporsó mélyeséges mélyiből az örökké élő hit magasztos ígét: „Non omnis moriar.“

TÁRCZA.

Terhes Barna levele Német Danához.*)

Édes barátocskám Dani!
Csak azt akarom mondani,
Hogy meg vagyok még úgy ahogy
Ha Isten segít valahogy,
Egészségem nem hiányos
Az étvágyam viczispános
Kedvem is jó néha napján
Ha a száraz gége csapján
Könyörtől hűbe-hóba
Eljárok a vidádba. —
Egy nyavalyám mégis vagyok
Mely nyomorgat igen nagyon,
Bár nem élek tünán, henyen
Mindig üres az erszényem,
Bár jó barát is van elég,
Akad azért egy ellenség,
Es az tudod igen álnok,
Vele mindig duellállok,
Ez üsse az Isten nyila,
A szükség pajzsos férfja,
A duellumban is ámbátor,
Ha leszek a triumphátor,
Nem tudhatom, csak remélem,
Hogy célomat majd elérem. —
A mult hóba szeptemberbe
Oly idea jött eszembe,
Hogy az oltártól megszököm
Lógjon palástom a szögön
Professori kaputokkal
S 700 osztrák forintokkal
Talan elshangirozhatom.
Látszott is rá jó alkalom
Mezövásár helyi Ekklia
Nemes presbitériuma
A concursust kihirdette
Es halljad a szedte vette!!!
A világ négy tája fölől
Csődültek rá seregestől
Tizenketten köztök én is,
De felfort bennem a vér is,

(* Lapunk egy barátjának szivességéből közöljük ez elmés rögtönzést, melyet néhai Terhes Barna Sárospatak volt nagyelméjű lelkésze írt egy jó barátjához. Célzást tesz benne rimaszombati viszonyokra is, midőn tudatja, hogy „Miklosukat” — boldogult Soós Miklót rimaszombati második lelkészszé választották meg.

Ha mint egy százezerekből álló egyházkerület első papját vesztettük volna is el, nagy lenne fájdalomunk és vesztesége a közügynek, mert az ő erélyes kezében mindenki bizalommal látta a kormányrudat. De mennyivel több volt ő egyházára és hazájára nézve!

A mi nemes eszme püspökségének tizenhetez éve alatt az egyházkerületben felmerült, mindnek ő nagyobbbrészt nemesak alkotója, de buzgó végrehajtója is volt. Árvaház, leánynevelő és hittanintézet, templomok, iskolák stb. építése, papi és tanítói gyámolda létezésüket mind az ő áldásos működésének köszönhetik. S ezeken kívül még mennyi minden! Ez a nemes, herkulesi alak a kéregető alázatosságával hajtott meg fejét akárhánny ajtó küszöbén, hogy egy-egy jótékonycélra összekoldullassa a segítő filléreket. Szinte mesezerű a mit beszélnek, hogy összesen 570000 frtot gyűjtött a különböző jótékonycélok előmozdítására.

De legnagyobb alkotása mégis az a reformátori mű, a mit törhetlen erélylyel, lángoló hazaszeretettel teremtett meg, két nagy elvnek összekapcsolása a tiszta hitéletben: istennek és hazának szeretete. Mindkettőn áhítatos lelke egész erejével esüggött ő s azt akarta, hogy e hazában mindenki úgy érezzen. A ki hazáját nem szereti, az vétkezik Isten ellen, ez volt alapgondolata, melyből fényesen, az igazságnak ellenállhatlan erejével fejtekte ki és vitte keresztül egyházkerületének ama törvényét, hogy a pánszlávizmus kánoni bün

Egyetlen téren sem volt erélyesebb, kérelhetetlenebb mint ezen. Nem tärte, hogy a pánszláv tanok szolgálatába álljon az, ki papi palástot vagy tanítói hivatalt viselt. E téren elért eredményei bámulatosak, mert ma már a pán-

szlávizmus nálunk meg van törve s maholnap — legalább az istenházából és a paplakokból — végképen kiszorul. Csak az a kérdés, hogy a mű folytatására lesz e méltó örököse Czékus Istvánnak?

Ezen — alkotásaiban, eszméiben, nemes szellemében örökké élő nagy ember sirjánál valóban zokogva áll a magyar geniusz s bánatosan dalolja a költővel, hogy

„Boruljatok le honfiak
E szentelt sir felett
Aldozatok engesztelő
Fohászt és könyeket.
Ki első bátran sikra szállt
E szép magyar honért:
Tegyük fejére most a rég
Megérdemlett babért.“

Babért fonhatunk dicső homlokára, emléket állított magának munkáiban — aere perennius.
Glio.

Czékus István életrajza.

Czékus István született Gömör-Panyiton 1818. év december 22-én, nemes, de szegény szülőktől. Atyja Czékus Márton, anyja Baesó Erzsébet volt. Iskolai pályáját a panyiti elemi iskolában kezdte meg, honnan a gymnásiumi tanulmányok folytatása végett, Rozsnyóra ment fel. Szülei nyomasztó anyagi gonddal küzdve, nagyon keveset tehettek érte, úgy, hogy az egyház által segélyezett karénakesek közé kellett lépnie. Majd Lőcsén a philosophiai s Pozsonyban a theologiai tanfolyamot hallgatta, s a papjelölti vizsgálatot kitünő eredménnyel letévén 1843-ban, két évet Budapesten nevelősködéssel töltött, s az itt összegyűjtött keresményével a tünbingsi egyetemre ment, hol egy teljes évig volt az „alma mater” polgára.

1847-ben dr. Székács József akkor budapesti lelkész oldala mellett rövid ideig segédelelkészkedett s ugyanezen év október 1-én a váczai egyházkerületbe hivatott meg lelkészül, honnan 2 és fél évi sikeres működése után 1850. márczius 10-én Keskemétre hivatott. Itt ve-

Tudom szíved boldogsága
Ha mint Nimród unokája
Válladon a fegyvereddel
A vidéki sportmenekkel
Kímégy egy jagdpartiera
S a míg a tarisznyád bírja
Viselsz szörnyű irtó hadat
Mindenféle élő vadat
Rettegtetvén a vadonba,
Édes barátom azonba
Hogy ha nem vinnének jégre
Tarthatnál már feleségre
Egy kis hajtó vadászatot.
Mert olyat ki fia hallott
Hogy azt is csak lesből várjad
Hisz így felkopik az állad
Gondold meg jól a nagy égre
Nem jó az úgy puszkavégre. —
Ha kapod Leokádiát
Csendes boldog árkádiát
Élvezhetsz majd bajkörében
Szeme parázs, haja ében, —
Vagy például ott Dorottya
Eden kerted megalkotja
Len virágszin szép szemével
Lenge karesu természetel
Oh de mennyi a hány féle
Az ember minek beszélje,
Van sok szelid nem rátartó
Takarékos jó háztartó
De ez mind csak lirim-lárum
Nervus reram gerendarum
Mondja némely ha nines vétek
Biz élülhetnek szegények
En pedig mint árva káplán
A jobb időt várva várván
Hogy fordul majd sorsom jobbra,
Kérlek, hogy egy néhány sorra
Valamikor már méltatnád
Jóbarátod Terhes Barnát. —

Egy élet árán.

Elbeszélés. — Írta: Sajóvölgyl. — (Folytatás.)

„De hát hogyan támadhat ily gondolatod, anyám?” — kérdi megilletődve az ifjú hölgy, egy pár könyesepp szökött az ő szemetbe is. „Hiszen nines neked semmi bajod, oly viruló egészségnel örvendsz, hogy mellette a legesekélyebb aggodalom is nevétséges színben tűnik fel.“

Mikor arról értesültem,
Hogy szépecskén belesültem. —
Bár méltattak olyan sorsra
Engem bocsátottak voksrá
A pataki szeniorral,
Ez is elment hosszú orral. —
Azután még Magyar Antalt
Ez csinálta azt a skandalt,
Hogy ottani rokonsága
Korteskedett a számára
Egyentevén pereputtya
Neki könnyű volt az utja.
Huszonhat vótum érte őt
En kaptam vagy tizenkettőt
Es egyetlen iczi piczi
Voksot kapott Berzeviczy. —
Nem sikerült látod Dani
Az irhámát elhordani.
Itt kell látom pauzálnom
S elbusulva ezt dudálnom:
„Télen nyáron Nádudvaron lakásom
A papomat olykor vasárnap látom
Lakásom a rideg káplán szobába
Héj csak én járok az Isten házába.“
Hát ti otthon mit csináltok
Vólt-e gazdag aratástok?
Eresztettek-e a méhek,
Megesordult-e már a lépek,
Lett sok paszuly, borsó, lenese,
Krumpli, tök, dohány és repeze
S volt-e dicső turkesztáni,
Mert ha volt hát bestellálni
Akarnék most a magvából,
Főnököm megbizásából, —
Küldj kérlek akár levélbe
Néhány szemet bele téve. —
Szombathból értesítenek
Hogy a traktuális vének,
Miklósunkat valahára
Fölvevék a gráciába
Örülök neki de az fáj,
Hogy az a Gömör messze táj,
Mi két bujdosó az égen
Ez északon amaz délen
Es pályájok soha nem vág
Össze, mert oly nagy e világ. —

Ilyen a mi éltünk utja
Es mert a sors ékkel sítja
Csak tavolban ég kebelünk
Csak távolból szerethetünk. —

tette meg alapját azon templomökének, melyből a hetvenes években a templom 28 ezer forintot tetleg felépített. A népiskolában vallástant, a ref. gimnásiumban pedig a német nyelvet tanította. 5 év múlva a s. j. ö. g. ö. m. ö. ri egyház hívta meg lelki pásztorának, s e meghívást Czékus hívesen fogadta, mert azon helyhez közel élhetett, hol bölesjét ringatták. 1858-ban dobsinai, majd egy év múlva rozsnói lelkész lett.

Hivatalos működését a pesti esperességben kezdte meg mint esperességi aljegyző, majd később a gömöri esperességben dékán, alesperes, főesperes, főjegyző lett, majd az év. országos gyámintézetnek egyik alapítója, később elnöke. Az 1863. évben a tiszai kerület özvegy-árva nyugdíjintézet létesítését indítványozta s miután ez az 1866. év január 1-sejével működését megkezdte, annak 1871-ig pénztárnoka volt; de később is, midőn ezen állásról lemondott, a legnagyobb odaadással szolgálta ezen szent ügyet és az intézetet oly virágzásra emelte, hogy az 1888. évi decz. hó 31-ikén 170.808 fitra emelkedett az intézet tőkéje és a lelkészek és tanítók özvegyeinek és árváinak 20, 50, 100 és 200 fit évi nyugdíjat oszthat ki évi jövedeleme megközelítvén a 15.000 fitot.

A gömöri esperesség 1860. május 15-én, választotta főesperesének, mely tiszttal 1871. április 1-ig püspökké választásáig vitte, még pedig oly lelkiismeretes buzgósággal és odaadó páratlan ügyszeretettel, hogy utódjának méltó példaképe volt és a gömöri esperesség is csak a legnagyobb örömmel és áldólag emlékezett meg róla.

Máday Károly halála után mint helyettes püspök 1870. okt. 8-án írta ki a püspökjelölő szavazást. Az 1871. márczius 26-án a választó szavazatok felbontására tartott rendkívüli ker. (kis) gyűlésen Miskolczon a választás eredménye kihirdetettvén: Czékus István nagy szavazattöbbséggel püspökké választott. 1874. Karsay Sándor püspök visszalépése után pedig egyhangulag megválasztott az év. egyetemes gyámintézetnek egyházi elnökévé s ezen hivatalába Temesvárott iktatott be. Ezen utóbbi állásáról azonban püspöki fontos teendői miatt 1885. okt. 6-án a Békés-Csabán tartott e. e. e. gyámintézeti közgyűlésen közsajnálatra lemondott.

Püspöki méltóságának elfoglalása után kétszeres buzgalommal és lelkesedéssel fogott hozzá azon reformtervek megvalósításához, melyek már jóval előbb főesperesi hivataloskodása alkalmával örökké tevékeny agyában megfogamzattak.

A temetés.

Czékus István temetése, mely f. hó 10-én d. e. 10 órakor vette kezdetét, méltó kifejezése volt azon önzetlen tiszteletnek és szeretetnek, melynek a boldogult püspök nemcsak saját egyházkerületében, de az ország minden részében vallásfelekezeti különbség nélkül tárgya volt. A harangzó még nem hangzott el, már zsunfolásig megtelt a templom a legválogatottabb közönséggel, melynek soraiiban ott voltak: br. Prónay Dezső egyetemes felügyelő, Bornemisza László alispán, Farbaký egyházkerületi főjegyző, Szentiványi Árpád országgyűlési képviselő, Sztelho, Fáby, Zelenka, Terray, Moor főesperesek, Marton János, Glauf Pál, Liszka József, Fáy Gyula, Hámos László, Radvánszky Károly, Radványi István, Rombaner Emil, Szontagh József, Hamvay Aladár, Bellei, Scheffer, Juszt kerületi pénztárnokok, a tanintézetek képviselői, számos egyházi és világi notabilitás stb. A ravatal a templom főterén volt felállítva, melyet csaknem virágos kertté alakított át a számtalan szebbnél szebb koszorú, mit egyesek és testületek küldöttek, még az ország legtavolabbi vidékéről is a boldogult koporsójára. Az ünnepélyes szónoklatot Farbaký főjegyző tartotta a gyászszal bevont szöszékről, bemutatván az elköltözött

„Csakugyan bohó kis lányom van nekem.“ — válaszol most már nevetve az ezredsné. — „Hát ki gondol a halálra? Legalább én nem.“

„Akkor hát hogy beszélhetsz valásról? Megvallom, jó anyám, nem értelek.“

„Pedig nem beszélek rejtélyekben, de látom már, veled az ábeczén kell kezdenem, ha magamat megértetni akarom. Ulj csak ide mellém Margit! Így ni!... és most már figyelj!“

Pillanatnyi esend állt be. Az ezredsné gondolatait rendezte, — úgy látszott, alkalmas bevezetés fölött töprengett, mialatt Margit feszült figyelemmel leste néjje szavait.

„Leányom! — kezdé el kis szünet után az ezredsné. — vajjon gondolkoztál-e már komolyan a nő rendeltetéséről, hivatásáról? Gondoltál-e valaha arra, hogy a leány. — kit anyja a legnagyobb gondnal nevelt, aggdóva óvott meg talán a légvén suttogó szellőtől is; a leány, kit anyja saját énjénél is jobban szeretett; ki anyjának szemfényve, büszkesége, legdrágább kincsé, öreg napjaira egyedüli reménye, mindene volt: egy napon a szerető anyja elé léphet s azt mondja: — Anyám, én elválok tőled! Azt mondja, Anyám! tudom, hogy születésem perze óta én voltam anyai szeretetednek egyetlen tárgya; tudom mennyi aggdóalmat, mennyi gondot állottál ki éretem, tudom, mily osztatlan, éber figyelemmel örködtél felettem s kísérted eddig minden lépésemet; azt is jól tudom és érzem, hogy egész életemet, ha teljesen és kizárólag egyedül a te személyed szolgálatára szentelném is, az éretem kiállott szenvedéseket, aggdóalmakat, a bölcsőm mellett töltött álmatlan éjszakákat leghebb szeretetem és ragaszkodásom mellett is még csak milliárd részben sem volnék képes kárpótolni; mégis elhagylak!“

„Elhagylak. . . mert szeretek. . . A szeretet szent lángja, mely eddig szívemben csakis érteid égett, megoszlott te és egy . . . idegen férfi között . . . Így megoszolva pedig sem téged, sem őt nem boldogíthat ez égi tűz. Választanom kellett, melyiket birja azt osztalmanul? Választottam . . . Az idegent fogom szerelmemmel boldogítani; az idegen életét fogom ezután már ezzel megédesíteni. A te részre szívémben ezentul már csak a végtelen hála, a soha ki nem apadó mély tisztelet és a becsülés érzelméi jutnak és maradnak fenn.“

„Meglehet, hogy azt a gondtalan, nyugodt, megelégedett és boldog életet, mely szerető körödben eddig osztályrészem volt, oly mértékben nem találandom fel az idegen oldala mellett; — meglehet, hogy egészen nélkülözni fogom azt; — nem lehetetlen, hogy életem továbbbi utai a keserű csalódás ösvénye — a fájdalmak és szenvedések tengere, — a boldogtalanság feneketlen örvénye — s a kétségbeesés borzalmasan tátongó mélysége mellett visznek el: még sem tehetek másképp!“

nagy alkotót költői képekben, gazdag vonásokban, hasonlítván őt az 1-ső zsoltár 1—3 verseinek alapján egy termő fához, melynek gyümölcsei azon kultur és másnemű intézmények, melyeket a boldogult megalkotott, mely roppant munkában egyaránt nyert erőt égtől és földtől, amától törhetlen hitet és bizalmat, ettől pedig a boldog családi életet. A szép beszéd elhangzása után a rozsnói év. főgymnásium ifjusági énekára mondott gyászalt, majd Sztelho főesperes imádkozott az oltárnál.

Hosszas időbe került, míg a menet kibontakozhatott, mert már az eleje a temetőben volt, midőn még némelyik a templom melletti tért sem voltak képesek elhagyni. — A sirnál Terray Gyula főesperes tartott rövid beszédet és imát, mire a gyászszertartás véget ért.

A hivatalos teendők bevitelét Sztelho főesperes vette át, mint aki legidősebb hivatalnok az egyházkerületben. — A püspöki teendőket tehát a megejtendő választásig ő teljesíteni. — Volt szó arról is, hogy a temetés után értekezlet tartassék, de erre az általános lehangoltság mellett az időt alkalmasnak nem látták s így ez később fog megtartatni.

Szemle.

Az utolsó koronázás epizódjai közül a derék gömöriekéről felmaradt az az adoma, hogy mikor egy társaitól a nagy tolongásban elszakadt deputatus a színházi diszeloadásra furakodott, előbb megkérdezte a színházi portást, hogy „barátom, bementek-e már a gömöriek?“

A jámbor portás széles ábrázata jókorát mosolygott erre a furesa kérdésre, két-háromezer soha nem látott idegen vidéki magyar közül miről szagolja vagy találja ő ki, hogy melyiknek kell a keregedi esküdtnek vagy a Koplaló-pusztai uraságnak lennie? Hja! még akkor a bérczes Gömör nagyon mértékletesen ontotta az országos notabilitásokat. Ha elvéte fel-feltűnt is egy nevesebb alak a nagy emberárban, azt is inkább csak a jóillatu esetneki, dulházi dohányáról vagy az utyekácsi dialectusáról ismerték meg, de nem azért mintha a képe másával, vagy böles beszéddel ujságlapokban meg tudóstársaságok terméiben lehetett volna találkozni.

Milyen másképen áll a világ most! A kis Gömör kezd nagy embereket termelni. A mult hét például az ország szívében a nagy Budapesten határozottan a kis Gömörieké volt. Három olyan sikerről hoztak hírt a fővárosi lapok, a melyeknek mindegyike dicsőség számba megy a kis Gömör javára. Ha ez a lap olyan nagy volna nagynak, mint a milyen kicsiny kicsinynek: mind a három dicsőségnek megtalálnám a maga helyét, de így csak egy kalap alá szorul mind a három, pedig nem azért mintha elsőbbségük fölött akarék ítéletet mondani, hanem, mert szegény házuktól nem telik másképp.

Az országos közegészségi egyesület gyűlésén dr. Bernáth István olvasott fel zajos éljenzésekkel fogadott értekezést „Demokraczia és közegészségügy“ czímmel, a „Budapesti Hirlap“-ban meg Findura Imre szellemes tárczát irt az első hazai

„Elhagylak jó anyám! s követem az idegent mindentivé: sorsosa akarok lenni szerencsénének és balsorsának egyaránt; követem, hova sorsa úzi: más országba, idegen világrészbe, megválok, ha kell szülőföldemtől, imádtott drága hazámtól, minden, de mindentől a mi csak kedves, a mi csak szent előtem . . . ő érte; s ha ő úgy kívánja, megtagadom őseimnek még hitét, másképen és más istenhez imádkozom . . . ő érte; mert szeretem őt, nála nélkül élni nem tudnék. Add hát áldásodat választásomra, jó anyám!“

„És az anyja könnyes szemekkel vesz búcsút gyermekétől. Nem átkozza sem a sorsot, sem a végezést, mely szerette kincsét, kímélet nélkül ragadja ki az anyja öléből. Nem. Megöleli, meg csókolja őt is, az idegent is, — ez utóbbinak csak azt köti szívére, hogy jól viselje gondját gyermekének, és . . . megáldja mindkettőjüket.“

„Ez az anyák sorsa, gyermekem, — s ez a lányok rendeltetése. Így volt ez a világ teremtése óta mindig, s így lesz, míg e földön csak ember él. A természet ezen östörvényét megváltoztatni nem áll hatalmában az embernek.“

Margit arezán könyvek peregték alá nevelő-anyja beszéde alatt, ki a beállott pillanatnyi esend után újra, hévvel folytató.

„Margit, édes gyermekem! közel az idő a mikor nekünk is ütni fog a válás órája. — Látom, akarsz mondani valamit, hagyd későbbre, — máskorra, engedj most engem beszélni. — Nem mondhatod gyermekem, hogy nem követtem el mindent, hogy feledtsem veled a legnagyobb veszteséget, a mi csak e földön gyermeket érhet: feledhetetlen emlékü jó anyád elvesztését; — nem mondhatod, hogy irántad tanúsított szeretetemmel nem igyekeztem nálad pótolni a pótolhatatlant is: az anyai szeretetet; — nem mondhatod, hogy elmulasztottam volna bármit is, a mit neveltetésedre nézve helyesnek jónak, üdvösnek véltem; nem mondhatod, hogy bármiben is hiányt szenvedtél volna oldalam mellett, mert hiszen mindenemet megosztottam veled; — nem mondhatod, hogy nem voltam és vagyok jóakaród, miután születésedtől fogva a te sorsod képezte egyedüli gondomat, téged boldoggá tenni, egyedüli óhajomat. Mindezt te tudod legjobban. Ezekre nem várok feleletet tőled.“

Margit nagynéje nyakába borult s csókjainak özönnével némitá el őt, miközben tündérszép úde arezán végig a mély hála, az őszinte ragaszkodás és a szeretet bensősége által kisajtolta könyök, — mind megannyi gyémántesepp, — a ragyogó csillagok vetélytársából: igéző szép szeméből sűrűn peregték alá.

Az ezredsné gyengéden bontá ki magát Margit szorosan ölelő karjai közül, s folytatá:

(Folytatása következik.)

takarékpenztár keletkezésének történetéből a jó öreg Fáy András (a ki szinte gömöri volt) élethistóriája nyomán: — míg az operaházban a nagy-röczei csalóányok egyike Bárdosy Ilona aratott első fellépésével általános és ritka sikert. Mondják, hogy az első fellépésre a Budapesten tanuló gömöri fiatalok mind elmentek az operaházba, egyrészt hogy gyönyörködjenek szép földijük diadalában, másrészt hogy szükség esetén segítségére legyenek az ősi hírnevű „gömöri tenyerek“ tekintélyével. De csak gyönyörködniök lehetett: a tapsot elvégezte maga a nagy publikum.

Csak előre derék gömöriek! Szülőmegyétek figyel reátok. Excelior!

* * *

S miért ne figyelnének mi a magunkéira, mikor mi ránk még az „Idegen“-ek is vigyáznak. Ez az ur a multkor ugyancsak nekünk rontott, hogy a kaszinó minek kaszinó, nem kellene ott kártyázni, hanem talán inkább felolvasásokat tartani a tejkivonatok hamisításáról.

Hát igen tisztelt „Idegen“ ur, ha ön egy önkényes theoriában határozza meg a korszellemet, én arra azt mondom, hogy a korszellemet a közszükséglet általános érzése alakítja meg, s a mi mai korszellemünk bizonyos, hogy az ásitozást nem ohajtja. A közszükséglet az, hogy az intelligentiának legyen egy gyűlhelye, hova a napi munkában kifáradva, szórakozással pihenni járjon, s ily hely a kaszinó, ha ön másfélét kíván, tessék beiratkozni a mértékletességi egyletbe vagy pedig építessen részvények útján egy kolostort szenvedélyes unatkozók számára.

Oda majd elviszi a korszellemet a m. tud. akadémia kiküldöttje valamely skaktudós „ősemberész“ személyében.

* * *

Az is nevezetes, hogy a miskolczi kereskedelmi- és iparkamara tudós titkára gömöri útjában szerzett tapasztalataiból azt jelentette a kamarának, hogy a horkai vasuti állomás a forgalmi szükségletnek meg nem felelő kicsiny.

Ezért a tapasztalatért kár volt a titkár urnak épen Horkára fáradni, mert ugyanazt a gömör-megyei vasutak minden indóházáról jó lelkiismerettel elmondhatja. Vagy talán azért választotta ki épen Horkát, mert legközelebb az lesz a megye fővárosa?

Majd ha Pelsűcz és Dobsina között megnyílik a gőzhajó-közlekedés. Civis.

Regále-váltás kötvények ezélszerű értékesítése.

A m. kir. pénzügyminiszterium a következő rendeletet intézte valamennyi megyei és városi törvényhatósághoz:

„Az 1888. évi XXXVI. t. cz. 24. §-ával felhatalmazást nyertem oly intézkedések tételére, melyek lehetővé teszik azt, hogy az italmérsi jog kártalanítása fejében kiszolgáltatandó, de csak későbbben igényelhető kötvények, bizonyos előre meghatározott árfolyamon, a jogosult felek kívánatára már korábban értékesíthetők legyenek. Ezen törvényes felhatalmazás alapján azt határoztam, hogy az államkincstárt, mint magán regáletulajdonost illető kötvényekkel együttesen és egyenlő feltételek alatt értékesítésnek mind azon magán kártalanítási igény jogosultak kötvényei is, a kik kötvényeik elárúsításánál a m. királyi pénzügyminiszterium közvetítését igénybe kívánják venni. Ehhez képest — és megjegyezve a szóban lévő kötvények kedvező árfolyamának biztosítása céljából az államkincstár tulajdonát képező és az ezekkel együttesen értékesítendő s a magánjogosultakat megillető kötvényeken kívül más közforgalmu kártalanítási kötvények az 1891. év előtt kiadhatók nem lesznek, a „Budapesti Közlöny“ folyó évi február hó 2-án megjelent 27-ik számában közzétett hirdetményvel felhívtam mindazon jogosultakat, kik a részre megállapított kártalanítási összeg felett szabadon rendelkeznek, s kártalanítási kötvényeiknek az említett hirdetményben jelzett feltételek mellett leendő értékesítésére a m. kir. pénzügyminiszterium közvetítését igénybe kívánják venni, hogy e részbeni elhatározásukat, ugyancsak a szóban lévő hirdetményben meghatározott módon s legkésőbb folyó év február hó végeig a m. k. pénzügyminiszteriumhoz jelentsék be. stb. — Budapest, 1890. február hó 4-én. Wekerle, s. k.“

A ki a pénzügyminiszterium ezen előnyösnek látszó ajánlatát igénybe venni kívánja, annak a következő meghatalmazást kell kiállitania:

„Az 1888. XXXVI. t. cz. 27. §-a alapján bélyegmentes. Meghatalmazás.“

Melynek erejénél fogva az italmérsi jog kártalanításáról szóló 1888. XXXVI. t. cz. 24. §-a alapján a m. kir. pénzügyminiszter által 1890. febr. hó 1-én 235/P.M. szám alatt kibocsájtott hirdetményben foglalt feltételek alatt megbízom és feljogosítom a m. kir. pénzügyminiszteriumot, hogy a . . . vármegye . . . községben . . . jogosult által gyakorolt italmérsi jogért járó (vagy kártalanítási összegnek) (vagy kártalanítási összegből . . . megillető résznek) megfelelő kártalanítási kötvényeket, az államot mint magán regáletulajdonost illető kötvényekkel együtt értékesítse, s a kötvények helyett az azok értékesítése által elért készpénzt a . . . kir. adóhivatal útján szolgáltassa ki.

Kelt . . . 1890. Elöttünk: tanu.

Levelezés.

Putnok, 1890. február 10.

T. Szerkesztő ur! Kaszinónk f. hó 8-án délután tartotta meg évi közgyűlését, melyen elnök dr. gróf Serényi Béla visszatekintve a múlt év eredményeire, örömmel konstatálhatta, hogy kaszinónk ugy erkölcsi, mint anyagi tekintetben öröndetes haladást tett s hogy habár a kaszinó könyvtára a múlt évben bevásárlások által könyvtármányában jelentékenyen nem is szaporodott, de tekintve, hogy az elmúlt év folyamán az egyes kaszinói tagok által az 1888. év folyamán felajánlott és adott kamat nélküli kölcsön egészen visszafizettetett, e téren is emelkedés tapasztaltott. Igen előmozdította ez eredményt az is, hogy egyesek részben lemondtak a kölcsön visszafizetéséről és a könyvtár céljaira adományozták azt, melyért őszinte elismerés illeti a cél nemes voltára való tekintettel az áldozatkész tagokat.

A pénztári számadások felülvizsgálása és helybenhagyása után a tisztikar választotta meg, még pedig elnökké a kaszinó érdekében kifejtett buzgó és sikeres működéséért való elismerésből szavazás mellőzésével kikiáltott: Dr. gr. Serényi Béla, az eddigi elnök. Igazgatóvá Fekete Nándor, pénztárnokká Járdánházy Dénes, jegyzővé Jaczkó Emil. Választmányi tagokká: Gánóczy Ferencz, Holecman Sándor, Dr. Dapsy Gyula, Farkas Gyula, Vattay Antal, Plander Róbert választattak meg, szóval a régi tisztviselők maradtak.

A gyűlést elnök — éltetése közben — berekesztvén, a szép számban összegyűlt tagok kedélyes társasvacsorára gyűltek egybe, mely éjjel után ért csak véget. A vacsora folyamán a kaszinó elnökét: Dr. gr. Serényi Bélát Gánóczy Ferencz éltette lelkes szavakkal, — míg a kaszinó közkedveltségű igazgatójára, kit családi gyász tartott vissza a megjelenéstől, elnök Dr. gr. Serényi Béla emelt poharat, megemlékezve nevezettnek a kaszinó ügyeiben kifejtett eredménydus működéséről, — poharat emelt még Jaczkó Emil a kaszinó fáradhatlan tevékenységű pénztárnokát: Járdánházy Dénest éltetve.

Helybeli hírek.

Meleg elismerését nyilvánította a napokban Csáky

Albin gróf vallás- és közoktatásiügyi miniszter a rimaszombati takarékpénztárnak azért, mivel ez az intézet huszonegy éves fennállása óta mintegy 12828 fírt adományozott köznevelés- és művelődésügyi célokra! Ad multos annos!

Halál. Folyó hó 11-én tették öröknegyalmra Munkácsi Sütő Juliannát, rokonai és ismerősei nagy részvéte mellett. A megboldogult a világtól félrevonulva élt az élet örömeiből vajmi csekély részt vett magának; munkásságát és szeretetét rokonai s leginkább egyetlen nővére Baksay Istvánné és unoka huga Dr. Veres Samuné közt osztotta meg. Rokonai szeretete mellett az egyszerűség és takarékoság voltak legszebb jellemvonásai. Huzamosabb idő óta volt beteg de szenvedéseit keresztényi megadással tűrte s még halála előtt való napon is fenjárt. — Kevesen ismerték, de azok a kik hozzá közelebb voltak áldják az igaznak és jónak emlékét. Nyugodjék békében!

Rimaszombat egyik legöregebb polgára. Molnár János f. hó 9-én elhunyt 84 éves korában. Özvegye fia és unokái gyászolják a megboldogultat kit, f. hó 11-én helyeztek örök nyugalomra.

Fegyelmi ügy. Málik Vilmos, rimaszombati m. kir. adótárnok és Belpotoczky József ellenőr, a vármegye tulajdonát képező tűzmentes szekrények II-od és III-od kulcsának letébe helyezése körül követett szabálytalan eljárása miatt mely — körülmény hírlapi cikkek tárgyát is képezte, — fegyelmi uton írásbeli rosszalásra ítéltettek.

Pénzintezeti közgyűlés. A helybeli „Gömörmezei népi- és iparbank“ évi rendes közgyűlésének határnapjára f. hó 27-ike tüzetett ki. Mint értesülünk a lefolyt 1889. ki üzletét az intézet nézre igen kedvező eredménnyel zárult. Az igazgatóság és felügyelőség a közgyűlésnek részvényenként 4 fírt 50 kr. osztalékot fog javaslatba hozni.

A rimaszombati takarékpénztár ez idei rendes közgyűlését folyó hó 28-án tartja meg Rimaszombatban a főterén lévő saját házában.

A rimaszombati általános ipartestület évi rendes közgyűlése folyó február hó 19-én délelőtt 9 órakor, a „Három Rózsa“ vendéglő dísztermében tartatik meg.

Katonai hangverseny rendez folyó hó 15-én a „Három Rózsa“ vendéglő nagytermében a rimaszombati helyőrség es. és kir. tisztikara. E szorosán zártkörű mulatságra — mely e nemben nálunk az első leendő — a meghívók már szétküldtek. A mulatság iránti nagy érdeklődést növeli azon hír is, hogy a hangversenyen a Losonezon állomásozó 25-ik gyalogezred zenekara is közre fog működni. Magánuton arról is értesülünk, hogy a losonezi katonai tisztikar és az ott tényleg szolgáló egy éves önkéntesek esaknem teljes számban városunkba randulnak ez alkalomra, mely körülmény a mulatság élénkségét előreláthatólag nagyban fogja növelni.

Brutális jelenetnek voltak szemtanúi azok, a kik f. hó 9-én a reggeli 7 órakor Feled felé induló vonathoz mentek Rimaszombatban, két rendőr vonszolt ki a kórház hátsó kapuján egy mindenképen szabadulni igyekvő szármalmas kinezésű fiatal embert, kit hátúról még egy lámpagyújtogató lökdösött előre. A szerencsétlen ember a megőrült Lovas Dezső díjnok volt Gömörvármegye egykori főmérnökének unokája, kit a budapesti országos tébolydába szállítottak el. Ha már az ily esetekre alkalmas mód és eszköz nem áll a rendőrség rendelkezésére, azt legalább a humanismus megkövetelné, hogy ne gyalog vonszolják a szerencsétlen örülteket mint a dögöt, hanem a város ügyis gyakran heverő valamelyik fogatán szállítsák ki az állomáshoz, ha mindjárt erősebb de kiméletesebb kényszer alkalmazásával is.

Ménlovak kiosztása a Rimaszombat város tulajdonához tartozó szabadka pusztai méntelepen f. hó 11-én ment végbe az érdekeltek és a kiküldött polgári és katonai biztosok közös eljárása mellett.

Névtelen levelet kapott e napokban városunk polgármestere, a kontár kritikás furfangos észjárására valló levél, melyre egyetlen felelet csak az lehet: ne sutor ultra crepidam, eredeti orthographiájával a következőképen szól: „Kedves Polgármester Ur Mintán többször olvastam a Gömöri kishont lapban, a Tompa szobor véget és kétszer is vagy háromszor is, hogy a Tns Hamvay Zoltán Ur legnagyobb ellensége a Tompa szobornak, minden áron ki

akarná irtani a Tompa Szobrot, olvastam többször ily ellen mondásait hogy a Szombati nagy téren nints helye, kevés a térség a külső vásár helyén ot is kevés hely van, több ellen mondásaival szinte kereken kimonta, hogy a szobor miat inkább a Magyar Akademiába adják azt a pénzt, szóval kiakarja túrni még a szobrát is. Úgy is azt mondta még a nagy költő Tompa Mihály életében, mert még éltében is ellensége volt Tns Hamvay Zoltán Ur a nagy költőnek, midőn ellenmondások volt egyútt, az utolsó szava az volt, Hamvay Zoltánnak, hogy mint Hamvai papot ki túr hamváról az mondta hogy ki túrom az papot Azután a pap Tompa Mihály rövid levelet írt, Hamvay Zoltánnak, rövid versetzkébe így hangzot.

Hajja é az Úr

Azt monta hogy kitúr

Tudja é mi az ámi túr

Disznó az a mj túr

Hajja é azt a Úr

tehat éltében nem tudta ki túrni minthogy így Fejezte ki, holtután már a szobrát akarná ki túrni pedig othon parantsoljon a féloldalú falujában, hogy most itt voltam pesten, meg nézegettem a szobrokat a dunaparton azon a keskeny kis téren hány szobor van hány száz ezer ember jár mellettük el s el férnek, még is hamvay Zoltán azt mondogatja, a szombati nagy téren vagy külső vásár helyén vagy a város kertben nem fér el mert tsak túrni akar mint a disznó a költő viszhangjaként, pedig azon nagy téreken nem járnak amnyi száz ezer emberek, tsak néhány tsismadia és Varga néhány fel földi tótok, mi után a városi Tanács el olvasta, részeltesse a nemes tanács neki is megmutatni, hogy Tompa szelleme éll, gondolja Hamvay Zoltán. — Különbön pedig az idézett rögtönzést nem is Tompa s nem is Hamvay Zoltánhoz írta. A Tompa-szobor ügy nehéz állapotát mi is őszintén sajnáljuk, de annak nem Hamvay Zoltán az egyedüli oka.

Vármegyei ujdonságok.

A miniszter köszönete. A közoktatásiügyi minisztere a rimaszombati takarékpénztárjának a múlt évben nyújtott köznevelési és művelődési adományait illetően a hazai iparoktatás emelése érdekében tanúsított amaz áldozatkészességéért, mely szerint likéri-, salgótarjáni-, özdi- és nádasi telepein iparos-növendék iskolákat állított fel és saját költségén ezeket fenn is tartja.

A megyei főpénztárnoki állásra — mely a Kriston László lemondása folytán üresedett meg — Dapsy József mostani alpénztárnok nevére hallottuk több oldalról említeni

Athelyezés. Dobsa Géza, megyénk szülöttje, lévai aljárásbíró, hasonló minőségben saját kérelmére a tornalycsiki kir. járásbíróshoz helyeztetett át.

Farsang. Meghívó. A feledi kaszinó 1890. évi február hó 15-én a feledi vasuti indóház várótermében, alaptökejének gyarapítására zártkörű táncvigalmat rendez, melyre a t. közönséget meghívja a rendezőség. Belépti-díj személynként 1 fírt. Kezdeté 9 órakor.

Leégett órház. Folyó hó 10-én délben a Feledbányai vasutvonalon Harmacz község határában épült vasuti órház teljesen leégett. A tűz oka eddig ismeretlen.

Nagy tüzvész dühöngött Jol-ván — mint lapunk egy barátja tudósít — folyó hó 6-án. Esti 10 óra tájban kondult meg az első vészharang s pár pillanat alatt óriási lángoszlopok világították be az egész várost. A tűz a „Hostinecz“ nevű kocsma mellett a fürdőig egymás mellé épített 9 eszterben — melyek telve voltak takarmánnyal és gabonamemével — ütött ki; s azokat teljesen el is hamvasztotta. Valóban csodaszó hogy a tüzet óriási erőfeszítéssel sikerült lokalizálni, mert az egész éjjel orkán-szerű szélvész dühöngött, s oltáshoz szükséges vizet a közelben csakis egyetlen kut szolgáltatott. A kár ugyan — mely többnyire jómódu birtokosokat sújt, kik között Remenyik Pál, Rudnay és Zajacz Károly vannak — meghaladja a tízezer forintot, de ez nagy részben megtérül a biztosításokból. Feltűnő az esetben, hogy minden jel arra mutat, mikép a tűz gyújtogatásból keletkezett, s reméljük ennélfogva hogy az erélyes nyomozat nem fog elmaradni a tettes kiderítése s eshetőleges veszedelmek megakadályozása végett.

A nyustyai papválasztási ügy végelítézése Czékus püspök bekövetkezett halála folytán ismét halasztást szenvedett, mert a minden egyháznál — a temetési előkészületekkel elfoglalt — s a districtuális küldöttség pápi, illetve egyházi tagjai az eljövételben akadályozva lévén, Nyustyan leendő megjelenésük, bizonytalan időre elhalasztott. — A Krizsánhoz ragaszkodó párt nagy része azon véleményen van, hogy Czékus püspök elhalálása közelebb hozta céljukhoz, — mintha az egyetemes gyűlés jogerejű határozata — egy püspök halála folytán megváltoztat-hatnék.

Sikerült bált rendezett f. hó 8-án este a rimaszombati salgótarjáni-vasmü-egylet tisztikara a likéri gyártelep élelmészeti épületében. A bál szakadatlan jövedy között kiválóan kivraddt tartott, a négyeseket 22 pár táncoltta.

A gömörmezei muzeum részére az 1889. év folyamán a következő tárgyak érkeztek be (Folytatás): 161. A rimaszombati kaszinótól az 1888 és 89. évi Budapesti Hírlap. — 162. Szabó Józseftől a rimaszombati általános ipar testület részéről a mézsáros ezüst jegyzőkönyvei, eredeti és másolt szabadalmi levelek, 24 darab. — 163. Mézsáros Bálinttól 1 kötet és 3 füzet. — 164. Bálki Lajos pelszezi tanítótól 2 drb. ezüst és 2 drb. rézpénz. — 165. Özv. Piskalszky Endrénél 21 drb. könyv. — 166. Groó Vilmostól: gömörmezei népviselet (felső garami pör és asszony teljes öltözeke) és 4 drb. néplutor — 167. Bernáth Gyula hagyatékából különféle iratok és nyomtatványok. — Midőn a fent elősorolt kegyes adományokért a muzeum részéről halás köszönetemet fejezném ki, a muzeum ügyét a t. közönség állandó pártfogásába ajánlom. A megyei muzeum egyébiránt elfogad oly tárgyakat is, melyeket a tulajdonos tulajdonjogának fentartása mellett letét gyanánt kíván megőriztetni. Rimaszombat, 1890. febr. 5. Fábry János.

Vegyes hírek.

Dr. Bernáth István, lapunk kiadó-tulajdonosa Budapest f. hó 6-án ismét közérdekű felolvasást tartott az országos közegészségügyi egyesület nyilvános ülésén. Mos-

tani felolvasását is, melyet külföldi utazásaiból, tanulmányából és tapasztalata gazdag tárházából merített s „Demokratia és közegészségügy“ ezimen igen kedves felolvasó modorban adott elő, élénk tetszéssel fogadta a tudós és kitűnő egyénből álló díszes hallgatóság. — Előadó mindenekelőtt az ellen igazságtalanságát magát véteni, mintha e két fogalom összekapcsolása erőszakos és észszerűtlen lenne. Kiemeli, hogy a demokrácia politikai irányzat, mely az egyes osztályok egyenlő fejlődését követeli, a közegészség pedig társadalmi tudomány, melynek feladatai minden ponton érintkezésben állanak a politikai kérdésekkel s a közigazgatással: egyszersmind a demokratikus eszmék terjesztője is, mert a néposztályok egészségének egyenlő gondozását kívánja s így közelebb hozza egyiket a másikhoz. Áttért azután arra, hogy a Fodor tanár által gyűjtött adatok szerint szellemi arisztokratáink mennyivel rövidebb ideig élnek mint külföldi társaik, sőt hogy a mérték teljes legyen, a rövid élettartamban ezek nejei is osztoznak. Darwin nem írta volna legbecesebb műveit, Michel Angel nem építi Szent-Péter templomát, Moltke nem nyeri legfényesebb diadalait s Bismarck valószínűleg legalább is rég elvonult a politikától, ha sorsunkban lett volna kénytelen osztozni. Fejtegeti, hogy az irodalomnak, s a tudományoknak fejletlensége nálunk részben ezen oknak tudható be. Nines azonban jobb helyzetben az iparos osztály sem, s attól lehet félni, ha az ipar emelkedik az egészségi viszonyok még inkább hanyatlani fognak. Nézete szerint mindenek előtt egészséges talajt kell teremteni az iparnak az egészségi viszonyok javítása által, különben úgy járunk, mint elődeink, az importált ipar és iparosok kivésznek, elesenevésznek. Konstatálva ekként a jelentékenyebb városi elemek tengődését, rövid élet tartamát, azon nézetnek ad kifejezést, hogy míg ezen nem változtatunk, városaink igazán nem fognak fejlődni, s magának a demokráciának, mely épen a városi elemeknek, a harmadik rendnek uralmát jelenti, igazi meggyökeresedése is lehetetlenné van téve, e nélkül pedig erőre és hatalomra a magyar állam szert tenni nem fog. A demokrácia és közegészség érdekei tehát szorosán egymásba vannak fonódva s e kettős érdeket kiemelve, erősebb közegészségügyi politikát követel. Szükségesnek találja főleg azt, hogy az egyes osztályok élettartamára vonatkozó adatok begyűjtessenek és pedig hatóságilag, mert e nélkül nem tudjuk, hol legelőtőbb a szükség, az észszerű közegészségügyi politika pedig esaknem lehetetlen.

Az elhunyt Czékus püspök utódjává Zelenka, Farbaký és Terray ág. ev. főesperesek neveit emlegeti sürűbben a kósza hír.

Kinevezés. dr. Balogh Györgyöt — Balogh Endre helybeli ügyvéd polgártársunk jeles késztültségű fiát — az igazságügyminiszter a miskolczyi kir. törvényszékhez alügyésszé nevezte ki.

Bárdossy Iona k. a., kinek kedves énekében Rimaszombat városa közönsége is gyönyörködött, február 7-én lépett fel először az operában. A „Büvös vadász“-ban Annát énekelte. Első fellépését a sajtó elég rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg róla: „Vannak jó tulajdonságai, melyek fejlesztésre és vannak hibái, melyek pótlásra várnak. De a jó tulajdonságok és a hiányok közt az arány kedvező és szép reményekre jogosít. Megjelenése rokonszenvenesen fogadta. Az „Egyetértés“ a következőképen emlékszik meg ró

Jótekonyczélú műkedvelői előadás.

Jolsván folyó 1890-ik év február hó 16-ikán a „Korona” vendéglő termében műkedvelők által, a helybeli honvéd tisztikar közreműködése mellett, a honvéd tisztí özvegyek és árvák, valamint a helybeli nőegylet alap-tökéjének gyarapítására adatik:

„A VERESHAJU.”

Eredeti népszínmű dalokkal 3 fely Irta Lukácsy Sándor.

Személyek:

Özvegy Sajgóné	— — — — —	Glós Lászlóné.
András) fiai	— — — — —	Fűkő János.
Ferke)	— — — — —	Rudnay Andor.
Boglár Agnes	— — — — —	Rudnay Mariska
Zsófi, leánya	— — — — —	Illés Hedvig.
Keszeg Mihály	— — — — —	Barna Béla.
Bálint, fia	— — — — —	Dr. Szabó Elemér
Koppancs Misa	— — — — —	Polez József.
Szilaj Kata, unokája (vöröshaju)	— — — — —	Illés Valéria.
Veréb Jankó, árva fiú	— — — — —	Csernok Lajos.
Szemes Borecs, özvegy menyecske	— — — — —	Bankó Julia.
Csinos Julesa	— — — — —	Basilides Anna.
Boglvás Pál, napszámos	— — — — —	Muránszky Kálm.
Pozdorjáné	— — — — —	Csernok Anna.
Egy leány	— — — — —	Baltazar Ilonka.
Csaholyné	— — — — —	Gregus Ida.
Gubás	— — — — —	Andrási Imre.
Gubásné	— — — — —	Szikora Erzsike.
Fontos	— — — — —	Muránszky B.
Fontosné	— — — — —	Jurin Engénia.
Egy asszony	— — — — —	Felner Erzsike.

Helyárok: Körszék, az első két sor 1 frt 20 kr., a többi 1 frt. Számozott hely 60 kr. Földszint 50 kr. Gyer-mek- és katonajegy 20 kr.

Előadás után zártkörű táncmulatság. Belépti-díj 50 kr. Jegyek előre válthatók Remenyik Ede ur kereskedésében, s este a pénztárnál.

Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyug-táztatnak.

Kezdete esti félnyolcz órákor

Hivatalos közlemények.

Gömör-Kishont t. e. vármegye alispáni hivatalától.

Hirdetmény.

1131. — A nagyméltóságú m. kir. kereskedelmi minisztériumnak folyó évi január hó 20-ról 1279. szám

alatt kelt rendeletével, a bánrve-ózdí törvényhatósági ut-onalon, Sajó-Püspöki községben, a Sajón átvezető nagy hidon, a vámszedés gyakorlása engedélyeztetvén, ezen vámszedési jognak folyó évi márczius hó 16-tól számított hat (6) egymásutáni évre leendő bérbeadása zárt ajánlati uton elrendeltetik.

Felhivatnak emélfogya mindazok, kik ezen vámszedési jognak bérben való használatát elnyerni óhajtják. hogy írásbeli zárt ajánlatukat — az ajánlatba hozott összegnek világosan számmal és betűvel kiírása mellett — 50 frt biztosítéki összeg esatolásával, folyó évi márczius hó 15-én d. e. 9 óráig bezárólag, az alispáni hivatalhoz annál bizonyosabban adják be, mert a később beérkezendő ajánlatok többé figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatban továbbá világosan kiteendő, hogy ajánlattevő a rézletes feltételeket, — melyek a járási főszolgabírói és városi polgármesteri hivataloknál, — valamint a vármegyei alispáni kiadó-hivatalban, a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők — ismeri s kötelezőleg elfogadja.

Rimaszombat, 1890. február hó 4.

Bornemisza, alispán.

Szerkesztői üzenet.

Papp Ábrahám úrnak Budapest. Öszinte köszönettel vet-tük a becses közleményt s emlékeinek, feljegyzéseinek és köziratainak gazdag tarházából — ha szerenytelenség nélkül szabad — többet is kérünk. Az ily dolgoknak nagy kár lenne elveszniök s z utókor számára.

Felelős szerkesztő: **Dr. Veres Samu.**

Kiadó-tulajdonos: **Dr. Bernáth István.**

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

319. sz. — Alólírott kiküldött végrehajtó az 1881. LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy **Kollár Gúbeso Mária s társai** javára **Czirbusz Pál** ellen 518 frt tőke és jár. erejéig el-rendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 725 frtra becsült lábas jószágokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3697. sz. kiküldést rendelő vég-zés folytán a helyszínen, vagyis alperes hrussói lakásán leendő eszközésére 1890. évi február hó 17-ik napjának délelőtt 11 órája határidőül kitézetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Rimaszombatban, 1890. évi február hó 2-án.

Draskovich. kir. bir. végrehajtó.

Meghívás.

A Gömörmegyei Nép- és Iparbank rész-vényesei 1890. február hó 27-én d. e 9 órákor a **Három Rózsa** vendéglő nagy termében tartandó

évi rendes közgyűlésre

ezennel meghivatnak.

T Á R G Y A K:

1. Igazgatóság- és felügyelő-bizottság évi jelentése.
2. Mérleg jóváhagyása s ennek foly-tán az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
3. Az osztalék megállapítása.
4. Egy igazgatósági tag választása.
5. Felügyelő-bizottság és napibiztosok választása.
6. Indítványok.

Rimaszombat, 1890. február 10.

1—2

Az igazgatóság.

HIRDETMÉNY.

Coburg herceg ő fensége **murányi** uradalmában egy **tiszta minő-ségű gyps-telep létezik**, melyet alólírt erdőigazgatóság a t. megyei föld-birtokos közönségnek földjeik és rétjeik javítására melegen ajánl, s ha találkoznak, kik ezzel próbákat hajlandók tenni, forduljanak a mennyiség megnevezésével és az érték beküldésével alólírt erdőigazgatóságához. **Egy metermáza ára loco tiszolczi vaspalya faládba pakkolva 70 kr.**, azon megjegyzéssel: hogy míg a gyps használata általános elterjedést nem nyer, az töretlenül fog szállíttatni, mely máskülönbben oly puha, hogy annak töretése a legegyszerűbb fatörővel is eszközölhető. Később ha a ren-delmények nagyobb elterjedést nyertek, zúzógép fog alkalmaztatni és a gyps lisztalakban szállíttatik.

Coburg hercegi erdőigazgatóság
JOLSVÁN.

1—4

MAGYAK.

Szavoszt Alphons

maghereskedése és gazdasági cikkei üzlete
Budapest, V., Arany János-utca 11.
tudatja a n. é. gazda és kertészkedő közönséggel, hogy január hó 1-ével megnyitotta

konyhakerti és virágmag-üzlet osztályát

s ajánlja egészen friss, faj azonos
here, fű, répa, konyhakerti és virágmagokkal

dusan felszerelt raktárát

Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

Farsangi idényczikkek.

LŐFKOVICS LIPÓT

NŐI- és FÉRFI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE. VALÓDI KARLSBADI CZIPÓK és CSIZMÁK RAKTÁRA RIMASZOMBATBAN

a főtéren, az ujonnan épült SAMARJAY-féle házban.

A legmélyebb tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, miszerint a küszöbön levő farsangi idény alkalmából üzletemet

FARSANGI (báli) CZIKKEKKEL

dusan berendeztem; — a legnagyobb választéku **női- és férfi divatezikkek, báli belépők, fejdíszek, csokrok, virá-gok, nyakkendők, ingek, gallérok, kézelők és keztyűk; különböző emléktárgyak, ugymint: albumok, képkeretek, karkötők, óraláncok, zsuzsuk, pénztárczák, varró és himző készletek, himzési előminták, illatszerek, illatszertartók, bonboniérek, — továbbá kész női és gyermekfelöltők, egész gyermek ruhák, sapkák, kalapok, schwallok és karmantyuk, szárharisnyák nemkülönbben topánok és esizmák, ugy félezcipők és papucsok is valamint férfi és gyermek-kalapok, sétabotok, vasuti zóna utaz bőröndök.**

honi gyártmányu lópokrócok,

plüsch-takarók, plaidek, téli kötött kendők olesó áron kaphatók.

Sok oldalról hangoztatott óhajnak megfelelőleg lábbeli javító-műhelyt is rendeztem be, és a nálam vásárolt lábbeliket igen csinosan és jól kijavíttatom és megtalpaltatom.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Farsangi idényczikkek.